

POMPEIA

COMUNITAT CRISTIANA
CAPUTXINS DE POMPEIA

QUI SOM

índex

comunitat cristiana	
caputxins de pompeia	4
convent-església	6
fraternitat seglar	8
el s.s.i.m.	10
caminares	12
catequesi d'infants	14
esplai	16
esprint	18
matrimonis	20
retrobament	22
teatre 2 ½	26
altres grups	28

Significat d'uns mots

Per entendre'ns, comencem per explicar els termes.

“Comunitat” diu que és cosa de tots, d'interès comú.

“Cristiana” indica la dinàmica o la motivació que mou la Comunitat: l'esperit evangèlic.

“Caputxins” fa referència a la llarga caputxa de l'hàbit dels frares franciscans arrel d'una de les reformes del segle XVI. La Regla de Vida que professen els “franciscans-caputxins” és la de Sant Francesc d'Assís. Les Constitucions, en canvi, es van modificant i actualitzant amb el temps i són pròpies de cada una de les Reformes del moviment franciscà.

“Pompeia” ve del nom de la ciutat italiana, al peu del Vesubi. Allà hi ha el cèlebre Santuari dedicat a la Mare de Déu del Roser, a l'empara del

comunitat cristiana
caputxins de pompeia

qual s'acullen moltes obres de Solidaritat. Va ser el model que es tingué en compte en fundar el Convent-Santuari de N. S. de Pompeia a Barcelona, aviat farà cent anys.

Tres portes, diferents activitats

Pel cantó de l'Avinguda de la Diagonal trobem la porta de l'església-santuari per on han passat i passen centenars de persones, sigui per participar del culte propi d'una "comunitat cristiana", sigui per cercar la pau espiritual sota la mirada maternal de Maria. Actualment, fora del projecte arquitectònic original, hi ha dues portes més: la que baixa a la Cripta, com a capella alternativa, i l'entrada a la botiga, que fa alguns anys era llibreria i ara és venda d'objectes a favor del Servei Solidari i Missioner (SSiM).

A la cantonada de Diagonal amb Riera de Sant Miquel hi ha l'entrada

al Convent, on la fraternitat caputxina acull la gent, qualsevulla! que truca a la porta. Bona part de l'edifici està ocupat pel SSiM.

La tercera entrada és la de "Pompeia-Grups", a Riera de Sant Miquel, 1 bis. Anys enrera hi havia les Escoles "gratuïtes" que dirigien els Caputxins. Els alumnes col·laboraven fent d'escolans, bé ajudant a Missa bé com a cantaires. Després es va fer la reforma que ha permès poder disposar de locals per a les distintes activitats que s'hi desenvolupen, que s'especifiquen precisament en aquest fulletó que us oferim.

convent - església

El 25 de març del 1908 els Frares Caputxins van posar la primera pedra de l'església dedicada a la Mare de Déu del Roser, a semblança del Santuari de Pompeia (Itàlia), i es va inaugurar l'1 de gener del 1910.

La direcció de l'obra es va confiar al prestigiós arquitecte del modernisme eclèctic Enric Sagnier Villavechia, i va ser construïda per Josep Roig, mestre d'obres de Sarrià.

L'església està inspirada en el bonic estil gòtic de la Capella Reial de Santa Àgata de Barcelona. L'edificació del conjunt convent-església, dissenyada per Sagnier, fa de Pompeia una obra arquitectònica amb línies proporcionades i de gran perfecció, on es conjumina admirablement el maó vermell amb la pedra de Montjuïc, fet que confereix a l'edifici un aspecte de modernitat, sobrietat i magnificència.

Durant la Guerra Civil el convent-església de Pompeia va ser utilitzat com hospital de sang i malgrat que es mantingué dempeus, va patir un fort deteriorament. Posteriorment va ser rehabilitat però la contaminació de la ciutat i les humitats van fer necessària una restauració de l'interior de la nau durant l'any 1998.

Al llarg de tots aquests anys, quasi un segle, han passat per aquesta església una gran multitud de fidels i s'ha acollit un gran nombre de joves que prestaven el seu servei com a cantors a l'hora que rebien la formació del batxillerat. Actualment, les antigues escoles s'han transformat en Pompeia-Grups, lloc d'activitats formatives i recreatives per a infants, joves i grans. El que sí que perdura, tant o més que antigament, és una important acció social i benèfica (SSiM) a favor dels més pobres.

Els coneguts com a “Terciariis” són els Germans del tercer Orde Franciscà o, més pròpiament dit, de l’Orde Franciscà Seglar (OFS). Formen part, fins i tot jurídicament, de la gran “Família franciscana”, composta de frares, monges i seglars o laics.

Normalment, a redós de cada convent de frares hi ha un grup o, més ben dit, una “fraternitat” de franciscans seglars.

També aquí, al convent de Pompeia, hi ha una d’aquestes “fraternitats”. Anys enrera havia estat molt nombrosa, sobretot en una època en què els “terciariis franciscans” eren en l’Església una de les forces més vives. Hi havia la dita: “Qui per fra qui per germà, tot el món és franciscà”. Però d’ençà qui-sap-los decennis, quan han sorgit tants altres moviments d’espiritualitat seglar, els “terciariis”, aquí, han minvat en nombre.

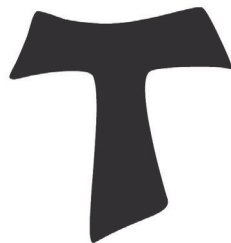
fraternitat seglar

La “fraternitat franciscana seglar” de Pompeia és composta d’una trentena de germans i germanes que es reuneixen a nivell local un dia al mes (normalment el tercer diumenge) per a l’Eucaristia de les 10 h, a la qual segueix una reunió per compartir sentiments i tractar un tema de formació.

Però hi ha també una dimensió més ampla de comunió o comunicació amb les altres fraternitats de Catalunya. Cada any, un diumenge de maig, es fa una assemblea general, i un diumenge de juny es fa una peregrinació a Montserrat.

Per a ser un bon cristià i un amic o devot de sant Francesc no és pas necessari fer-se “terciari”. Però és també sobrer dir que, si un se sent especialment atret a viure la fe cristiana seguint l’esperit o carisma de sant Francesc d’Assís i creu notar la necessitat de sentir-se més agombolat per una fraternitat o família espiritual, serà ben rebut a

l’Orde franciscà seglar. No solament això, sinó que les senzilles i fraternes trobades que fan –tant a nivell local com general– són obertes a tots els qui s’interessen per conèixer més de prop l’espiritualitat franciscana.

SSIM

SERVEI SOLIDARI I MISSIONER

CAPUTXINS DE CATALUNYA I BALEARS

el s.s.i.m.

El Servei Solidari i Missioner (SSiM) dels Caputxins de Catalunya i Balears -ONG declarada d'utilitat pública pel Ministeri de l'Interior- és actualment una de les seccions que al convent de Pompeia més es fa notar per les cues de gent que ve a demanar ajuda. Quina ajuda? Acolliment humà, assessorament jurídic, servei farmacèutic i mèdic (sobretot psicològic) i d'orientació per a trobar treball, entre altres. Són molts els qui, després de visitar l'assistenta social, reben ajuda en forma d'aliments i roba. Això pel que fa a l'anomenat Quart Món, és a dir, els necessitats que tenim entre nosaltres.

I pel que fa al Tercer Món, aquells qui viuen en zones llunyanes amb dèficits materials i socials, el SSiM també hi té la mirada i el cor posats, i col·labora a dur a terme qui-sap-los projectes. Tanmateix, avui dia, Tercer i Quart Món s'han mesclat molt. De fet, molts dels qui vénen a demanar ajuda aquí són aquells que

acaben de sortir del seu país per tal de sobreviure.

El SSiM compta amb un nombrós i necessari Voluntariat, tant de persones d'aquí com de vingudes de fora. Molts dels qui en un primer moment han estat ajudats, després aporten, agraïts, el seu ajut en favor dels altres. El SSiM té feina per a molts Voluntaris que es presten a col·laborar en algun dels serveis socials que s'hi fan.

Però el SSiM té també projecció "missionera", és a dir, de vivència cristiana. I això es concreta en l'acolliment espiritual a les persones. I com que molta de la gent en contacte amb el SSiM procedeix de Sud-amèrica, de tant en tant se celebra l'Eucaristia tenint en compte particularment aquests germans en la fe acabats d'arribar des d'allà. També els infants d'aquestes famílies reben una atenció especial en la dimensió catequètica.

caminaires

Els caminaires som gent de la Comunitat Cristiana de Pompeia a qui, tal com el seu nom indica, ens agrada el caminar per la muntanya. Tot i així, el caminar no és sols, ni principalment, el nostre motiu; el que volem és conèixer el nostre país per estimar-lo més, viure en totes les jornades una diada de germanor en contacte amb la natura que Déu va crear perquè en gaudim, l'estimem i respectem, tal com ens va ensenyar sant Francesc.

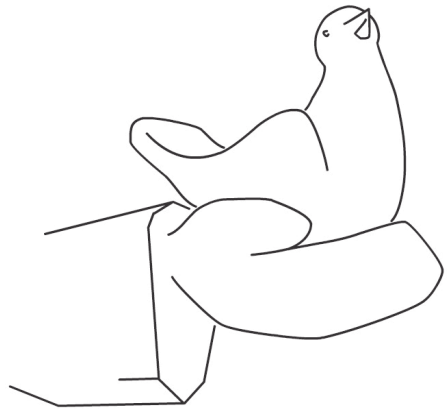
Per tot això fem un diumenge al mes una sortida que normalment és de poca o mitjana dificultat perquè sigui assequible a qualsevol persona amb un mínim de resistència per fer una caminada d'unes quatre o cinc hores, que és la durada de les nostres caminades, més o menys.

Tradicionalment en començar el curs, fem una estada d'uns tres dies al Monestir benedictí de Cuixà (a la Catalunya Nord) i, d'allí estant, fem una sortida d'un dia d'un xic més de

dificultat. La darrera sortida del curs, que normalment és d'alta muntanya, té una durada d'un parell o de tres dies. Així mateix, la sortida del mes de gener, la dediquem a practicar l'esquí de fons o bé a caminar amb raquetes per la neu.

Aquest grup de caminaires és obert a tothom, sense excepció.

Si us cal més informació, us podeu posar en contacte amb la persona que en aquests moments és el responsable del grup, o us podeu informar a la Secretaria de Pompeia-Grups.

catequesi d'infants

La iniciació cristiana que comença amb el Baptisme –que s'acostuma a administrar en edat molt tendra– ha de continuar després, tant a l'interior de la família amb les primeres vivències religioses de pregària i comportament cristià, com també més endavant amb una instrucció i educació més sistematitzada en la Comunitat cristiana. La culminació d'aquests passos serà la celebració de la Confirmació i de l'Eucaristia. Avui dia, per diverses raons d'ordre pastoral, primer es fa la Primera Comunió (entre els 8 i 10 anys) i després la Confirmació (a l'entorn dels 16 anys).

La Catequesi d'infants en la nostra Comunitat de Pompeia acull els nens i nenes de 7 a 12 anys, que es troben en petits grups per treballar els temes i compartir les vivències de la fe cristiana. Concretament, es comença la Catequesi quan el nen o la nena a l'escola fa el segon curs de Primària.

La Primera Comunió se sol fer durant el tercer any que vénen a catequesi.

Després poden continuar encara la Catequesi fins després d'haver acabat el sisè curs de Primària, que és quan enllacen amb els grups de reflexió de l'Esprint. Les trobades de catequesi d'infants, les fem cada dimarts, de ¾ de 7 a les 8 del vespre.

esplai

L'Esplai som un grup d'infants i joves que ens trobem els dissabtes a la tarda per passar una bona estona, aprendre tot jugant i compartir noves i enriquidores experiències.

Com que la recerca del bé de l'infant és l'objectiu de l'Esplai, eduquem en el lleure posant especial interès en la llibertat, la maduresa, la coeducació, la confessionalitat, la sociabilització, la cultura, la disciplina i la integració.

Ens dividim en grups d'edat, des dels més petits de cinc anys fins als més grans, de divuit. A més de la trobada setmanal, marxem d'excursió un cap de setmana per trimestre: a la primera hi participen els pares perquè creiem que l'educació en l'Esplai és compartida amb ells; al Nadal marxem plegats quatre dies per acomiadar l'any junts en una casa de colònies; a l'hivern tornem a sortir provant sort i intentant trobar neu, i a la primavera sortim a gaudir del bon temps que ja ha

arribat. Però abans d'acabar el curs encara ens queden dotze dies de campaments al juliol, unes convivències per conèixer millor els amics, un mateix i la natura.

Al llarg de l'any celebrem les nostres festes, com ara la castanyada, el carnestoltes i, a més, altres trobades com la festa de l'amic, l'arrossada i el sopar de fi de curs.

Passar-s'ho bé, aprendre coses curioses, conèixer gent divertida, fer esport, viure la natura, jugar fins no poder més... i tot en un ambient immillorable que us deixarà un record entranyable. Això i molt més, ho trobaràs a l'Esplai. No dubtis a venir-hi !

Què és Esprint? Podríem dir que és una barreja de moltes coses. Té característiques d'un esplai però també compartim trets de caus i escoltes. Allò que fa original Esprint és que, per sobre de tot això, és un grup de reflexió per a adolescents.

esprint

Les edats que comprenen els nostres grups van des dels 12 fins als 17 i, durant aquests cinc anys que els nois conviuen dins l'Esprint, comparteixen un mateix grup d'amics amb els quals van creixent i madurant, i amb els quals també comparteixen uns mateixos monitors que els acompanyen durant tot aquest temps. Aquest fet permet que els monitors vegin una evolució i coneguin molt millor el comportament dels nois.

Les activitats es desenvolupen els divendres a les aules de Pompeia-Grups i són trobades d'unes 2 hores que varien en funció del dia i de l'activitat preparada. La reflexió que es fa dins els grups depèn de l'edat.

En els primers anys, els objectius principals són cohesionar el grup i establir les normes bàsiques de comportament: com ara respectar els torns de paraules i les diferents opinions de cadascú. Tot això sempre intentant mantenir al màxim la imparcialitat dels monitors i del mateix diàleg. En els últims anys (el canvi dels nois i noies és progressiu i depèn de la seva maduració individual i grupal) es tracten temes amb més transcendència i se'ls intenta donar eines perquè aprenguin a pensar per ells mateixos, partint d'exemples que els siguin més propers a la seva realitat quotidiana.

Respectuosos els monitors amb les opinions de cadascú, també és cert que intentem, en el procés de desenvolupament del respecte vers el proïsme, despertar-los la sensibilitat pels valors essencials de la vida social que trobem representats en la doctrina cristiana. També potenciem el coneixement

d'altres cultures per tal que els mateixos nois i noies puguin tenir un ventall més gran per comparar allò que els és més útil per al seu desenvolupament. És per això que, alhora, la no-exclusió és un valor fonamental.

Pel que fa a les activitats que es duen a terme, podem parlar tant de sortides d'un dia (anar al cinema, al parc, a dinar...) com de sortides més llargues que es fan cada any: L'Esprintada (que és una excursió de tots els grups d'Esprint), Begues (on hi és convidada tota la Comunitat de Pompeia per viure la Pasqua) o l'excursió del Pessebre.

Tot plegat, és un projecte engrescador que convida a viure'l i que tothom que hi ha passat, recomana efusivament. És una oportunitat per conèixer gent nova, créixer-hi i tenir un espai en què l'òptica del dia a dia es transforma i passa a un segon pla des d'on tot es veu diferent.

matrimonis

Ens trobem una vegada al mes, a les 10 del vespre, per reflexionar i debatre algun tema d'interès. Ja fa més de deu anys que ens reunim i fins fa poc, totes les parelles hem anat preparant i presentant els temes, de manera rotativa. Val a dir que de vegades ens fa una mica de mandra sortir de casa a l'hora que millor s'hi està però es veu que ens compensa i ens motiva prou perquè, fins i tot en moments de cansament, la decisió de tots ha estat sempre de tirar endavant.

Ja fa uns quants cursos que, després d'haver preparat una gran varietat de temes entre tots, vam tenir ganes d'aprofundir i comprometre'ns una mica més i ens vam proposar d'alternar les nostres reflexions amb XERRADES-COL·LOQUI a càrrec d'especialistes que també estan adreçades a tots els components de Pompeia-Grups.

Com sempre, el nostre Grup de Matrimonis seguim oberts a noves

parelles que us hi vulgueu incorporar, com també a qualsevol suggeriment sobre temes que us agradaria que fossin tractats en alguna d'aquestes xerrades que, per cert, han estat molt ben acollides.

retrobament

El grup “Retrobament” ja fa uns 15 anys que existeix en la Comunitat Cristiana de Pompeia. Era necessari que la gent gran tingués un lloc a casa nostra de la mateixa manera que el tenen els infants, els adolescents i els adults.

Són els Germans Grans: grup de reflexió i d'amistat, amb lligams de fe i d'ajut comunitari; lloc de formació permanent.

Té un coordinador i un frare assistent. El grup es reuneix els dilluns a la tarda de dos quarts de 6 a les 7.

I Retrobament, què és?

L'any 1989 estava a les acaballes quan vaig tenir notícia que al Santuari de la Mare de Déu de Pompeia, dels frares caputxins, s'hi reunien persones ja madures per trobar-se i retrobar-se setmanalment.

Curiós i desassossegat com sóc vaig anar-hi un cop i m'hi vaig enganxar.

Massa vegades la vellesa es converteix en una cosa trista, ja que és sintonia de soledat, d'abandonament, d'aïllament... Apareixen les xacres, afloren les febleses i tot sembla que s'ennuola en el vesprejar de la vida. Per això, l'atenció amorosa de les persones grans és avui dia un dels reptes més urgents que hi ha.

Aquestes reunions eren unes trobades molt interessants i colpidores en què es parlava o es tractava de temes espirituals, socials, polítics i s'intercanviaven opinions; es feia germanor. Fruit d'aquestes inquietuds va sorgir la idea de la pobresa del tercer i quart món i la manera de poder combatre-la. Aquest va ser el motiu que va portar a formar, l'any 1991, el que aleshores van batejar com a “Rober” per atendre els necessitats.

Actualment, una cinquantena de persones són ateses setmanalment. Més tard, es va complementar l'activitat amb el subministrament d'aliments als més necessitats. Actualment, tant el rober com el servei de distribució d'aliments i el de l'assistència social depenen del SSiM.

Des de l'any 1993 vam complementar les trobades setmanals amb unes sortides periòdiques de caire turísticocultural per diferents indrets de la nostra formosa i rica geografia catalana: des de Sant Pere de Rodes i Sant Jaume de Frontanyà, al nord; fins a Tortosa i Deltebre, al sud, passant per Montblanc i Poblet i per altres llocs de gran interès. A aquestes sortides cal afegir-hi projeccions de diapositives sobre art i naturalesa i xerrades i col·loquis sobre diferents temes d'actualitat, a més de formació espiritual, social, política i econòmica.

I, com ens diu Sant Pau: “Germans, fixeu-vos bé com viviu, no sigueu com la gent que no sap què fa, sinó com gent de seny, mirant de treure bé del moment present perquè els temps que vivim són dolents. No sigueu d’aquells que no fan cas de res; més aviat mireu d’entendre què vol de vosaltres el Senyor”.

Us dic que la persona que s’interessa per omplir el buit que es produeix en l’etapa de la jubilació ha de trobar un al·licient en trobar-se i retrobar-se setmanalment amb amics en aquestes reunions de RETROBAMENT.

J. Duran i Palau

teatre 2½

El grup de Teatre Pompeia 2 ½ fa prop de trenta anys que es va posar en marxa a Pompeia-Grups. Som un grup d'aficionats al teatre a qui no li fa por posar-nos dalt d'un escenari, sobretot perquè estem convençuts que comptem amb el recolzament incondicional del públic de la casa.

Al llarg d'aquests anys hem passat per temporades de tota mena i variada activitat. Si bé no hem arribat a posar en escena gran quantitat d'obres és indiscutible que les que han arribat a terme ho han fet amb força èxit.

Volem recordar des d'aquí el nostre estimat director i autèntica ànima del grup, Àngel Cuevas, que ens va deixar molt sols ara fa uns anys. Actualment, hem pogut gaudir de diferents directores i directors, als quals agraïm la paciència que han mostrat.

Animem tothom que li agradi el teatre a unir-se al nostre grup. Ens falten actors! Us garantim molt bones estones. El plaer d'estar dalt de l'escenari és absolutament gratificant!

Som un grup de pares que teníem els nostres fills a l'esplai. Com que a les trobades comunes (excursió de pares, arrossada, sopar del pollastre) ens ho passàvem d'allò més bé, ens vam plantejar la possibilitat de seguir-nos veient. un cop els nostres fills van arribar a ser monitors.

Per tant, som pares d'"exesplai" i de supergrans que, per una sèrie de neguits comuns, ens trobem per parlar sobre temes socials, científics i d'actualitat que ens preocupin. El que no volem és parlar dels nostres fills sinó parlar de temes que ens preocupin per als nostres fills.

A l'inici del nou curs, per tal d'organitzar-lo fem un sopar de pica-pica. Ens trobem un cop al mes fent el cafetó amb uns postres fets per nosaltres, unes quantes galetones entre comentaris i rialles.

Mirem de participar en totes les activitats de la comunitat com poden

ser els pastorets, l'arrossada o la Festa de Sant Jordi, i assistim a les reunions del Consell de Coordinació.

El grup està obert a tots els pares i mares dels "nens" de l'esplai que ja s'han fet grans.

altres grups

La nostra comunitat cristiana s'ha fet més gran i més plural. Hi ha nous grups acollits que donen més diversitat cultural i lingüística a Pompeia. El fet que siguin “nous” no treu el seu desig de sentir que també són part de la comunitat cristiana.

Comunitat catòlica ucraïnesa

Els primers i tercers diumenges de mes els catòlics ucraïnesos de ritus bizantí de Barcelona i voltants celebren a la cripta del santuari la seva eucaristia. També, durant el curs, s'afegeixen a alguna celebració senyalada de la comunitat cristiana. Mossèn Josep Casanovas exerceix de rector d'aquesta comunitat. Estan esperant que pugui arribar algun prevere ucraïnès per poder celebrar l'eucaristia cada diumenge.

Escola polonesa

Cada 15 dies, els dissabtes a la tarda, es reuneixen a Pompeia-Grups uns quants matrimonis polonesos que volen mantenir les

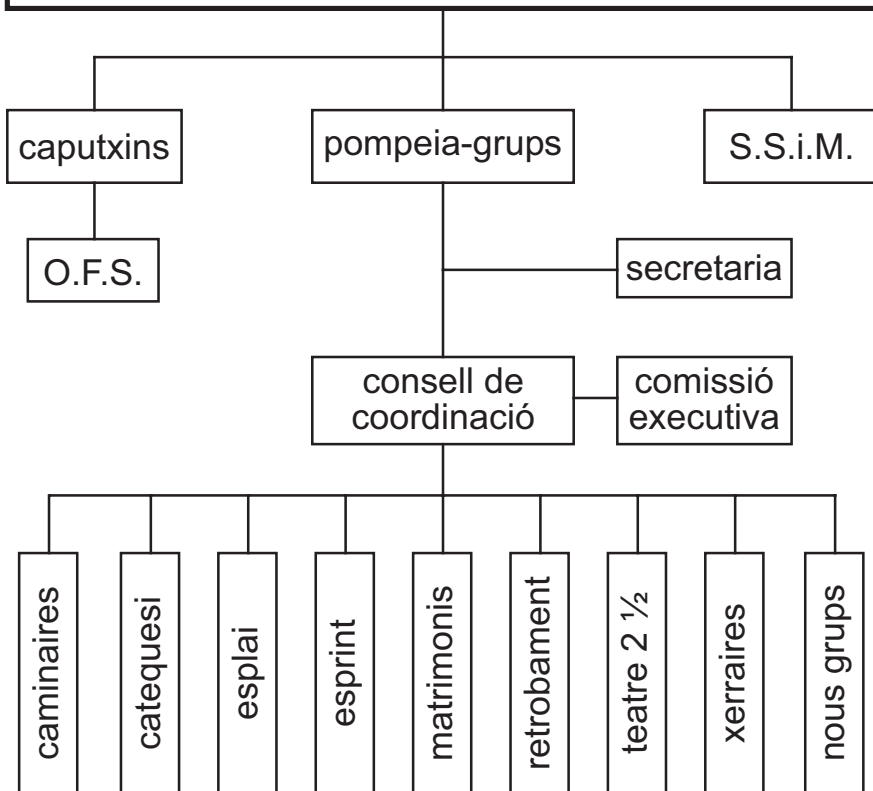
seves arrels culturals i comunicar-les als seus fills. Fan classes de llengua polonesa, història, festes i tradicions del país.

Comunitat copta ortodoxa de Barcelona

Un dissabte al matí cada mes, s'apleguen a la cripta els coptes que viuen a Barcelona per celebrar la seva Sagrada Litúrgia. El monjo Asheia El-Baramousy és qui té cura d'aquesta comunitat i de totes les de la península ibèrica.

organigrama

comunitat cristiana de pompeia

títol qui som
pompeia-grups
comunitat cristiana

edició Barcelona, novembre 2007

disseny el Convent de Produccions (!)

portada detall de sant Francesc del claustre
del convent de Caputxins de Pompeia

impressió paper reciclat i ecològic

Pompeia-Grups Secretaria
Riera de sant Miquel 1bis
08006 Barcelona
dimarts i dijous de 19 a 21h
T. 93 217 41 08

Frares Caputxins
Av. Diagonal 450
08006 Barcelona
matí, de 9 a 13h
tarda, de 16 a 20h
T. 93 416 18 12

www.caputxins.org

POMPEIA
COMUNITAT CRISTIANA - CAPUTXINS
P C R U

